

Udlændinge

Styrelsen

Im. Fin. sek. 19

J.nr.

26 OKT. 2000

Antal bilag

Aktnr.

Dato:

19. oktober 2000

Asylafdelingen

Udlændingestyrelsen 1995 HJ 17/4 - 00004

Akt. nr.: 130

6/11-00

Notat om Anfal-kampagnen 1987-89

Anfal er det irakiske militære kodenavn for kampagnen mod kurderne i det nordlige Irak i 1987-89. Bag kampagnen stod Revolutionary Command Council/Revolutionsrådet (RCC), der ledes af Saddam Hussein. Operationerne blev ledet af Saddam Husseins fætter Ali Hassan al-Majid.

Områder i kurdisk beboede dele af det nordlige Irak blev systematisk ødelagt ved nedbrænding, nedrivning og bombning. Den kurdiske befolkning blev udsat for evakueringer, deportationer, fængslinger samt henrettelser og forsyndinger. Der blev under kampagnen anvendt kemiske våben med bombningen af Halabja den 16. marts 1988 som det mest kendte eksempel. Det anslås at mellem 3.200 og 5.000 indbyggere blev dræbt under dette angreb (Human Rights Watch/Middle East: *Iraq's Crime of Genocide, The Anfal Campaign against the Kurds* 1995).

Det anslås at op mod 182.000 kurdere blev dræbt af forskellige dele af det irakiske myndighedsapparat, herunder sikkerhedsstyrker, efterretningstjenester, specialstyrker, hær, politi samt enheder trænet i kemisk krigsførsel. Saddam Hussein udpegede Ali Hassan al-Majid (kaldet Ali Kimiya/Chemical Ali) som leder af operationen og udstyrede ham med ekstraordinære beføjelser til at gennemføre kampagnen. Dekret 160 af 29. marts 1987 udstedt af RCC giver al-Majid, som generalsekretær for Baath-partiet i Nordirak, den absolutte myndighed over alle øvrige myndigheder og Anfal-kampagnens overkommando/øverste hærledelse. Såvel hæren, kurdere, der samarbejdede med regimet, Baath-partiet, sikkerhedstjenester med videre deltog i kampagnen hvis officielle mål var at "eliminere sabotørerne" (Sheri Laizer: *Martyrs, Traitors and Patriots - Kurdistan after the Gulf War*).

Ved slutningen af krigen mellem Iran og Irak i sommeren 1988 var adskillige byer og mere end halvdelen af landsbyerne i de kurdiske områder i det nordlige Irak

ødelagt og indbyggerne deporteret. Med henblik på at øge myndighedskontrollen blev anslået en halv million kurdere placeret i nærheden af større byer i det nordlige Irak eller i lejre i det sydvestlige Irak.

Anvendelsen af kemiske våben i det nordlige Irak.

Det irakiske militær havde anvendt kemiske våben i kampen mod først kurdiske oprørere og senere også civile siden 1985. Brugen af kemiske våben under Anfal-kampagnen inkluderede brugen af sennepsgas, cyanid samt tabun nervegas mod den kurdiske civilbefolkning. Anfal-kampagnens første kemiske angreb fandt sted i maj 1987, da omkring 20 kurdiske landsbyer blev udsat for angreb med kemiske våben, i et forsøg på at afskrække civilbefolkningen fra at samarbejde med de fremrykkende iranske tropper. Som nævnt fandt det mest kendte og største angreb sted i marts 1988, da Halabja nær den iranske grænse blev angrebet med gas. Op mod 5.000 mennesker blev dræbt og omkring 10.000 blev såret. I august 1988 blev især områderne ved den irakiske grænse til Syrien, Tyrkiet og Iran angrebet. Trekanten mellem Zakho, Dohuk og Ahmadiya blev mål for adskillige gasangreb (Efrain Karsh og Inari Rautsi: *Saddam Hussein a Political Biography*; Mehrdad R. Izady: *The Kurds*).

Krigen mod Iran.

I krigen mod Iran fra 1980 til 1988 anvendte irakiske styrker ligeledes kemiske våben. Den 26. august 1988 vedtog FNs Sikkerhedsråd en resolution (nr. 620) der enstemmigt fordømte brugen af kemiske våben i krigen mellem Iran og Irak. Resolutionen nævnte ikke Irak ved navn, og Irak benægtede brugen af kemiske våben mod kurderne på trods af, hvad USA i september 1988 benævnte som overbevisende beviser på, at det var tilfældet (*Regional Surveys of the World, The Middle East and North Africa 2000*, Europa Publications).

Oversigt over personer og myndigheder involveret i Anfal-kampagnen.

Udover at være Iraks præsident er Saddam Hussein også formand for RCC, som er det mest magtfulde organ i Irak. RCC stod som nævnt bag Anfal-kampagnen men operationerne blev ledet af Saddam Husseins fætter Ali Hassan Al-Majid.

Anfal-kampagnen blev ledet af partiets Northern Bureau, der blev støttet administrativt af Northern Bureau Command og RCCs Northern Affairs Committee. Ifølge dekret 160 udstedt af RCC den 29. marts 1987 blev generalsekretæren for partiets Northern Bureau, Ali Hassan al-Majid, udstyret med ekstraordinære beføjelser over alle øvrige stats-, parti-, militær- og sikkerhedsorganer. Ali Hassan al-Majids medunderskriver på ordrer fra Northern Bureau Command var Taher Tawfiq al-Ani, der var sekretær for RCCs Northern Affairs Committee. Radhi Hassan Salman var Northern Bureau Commands vicesekretær.

En lang række organer var under Ali Hassan al-Majids kommando i Anfal-kampagnen. Således også den irakiske hær og det irakiske flyvevåben (herunder jægersoldater, specialstyrker, kemiske styrker og ingeniørtropper), der var involveret i alle slags kampoperationer, nedbrænding og ødelæggelse af landsbyer samt transport af internerede. General Adnan Kahirallah var forsvarsminister på det tidspunkt, da Anfal-kampagnen blev gennemført. Brigadegeneral Nizar Abd al-Karim Khazraji var stabschef. De fleste operationer under Anfal-kampagnen blev udført af det Kirkuk-baserede 1. Korps, ledet af generalløjtnant Sultan Hashem, og det Arbil-baserede 5. Korps ledet af generalløjtnant Yunis Mohammed al-Zareb. Af øvrige militære ledere kendes brigadegeneral Ayad Khalil Zaki og brigadegeneral Bareq Abdullah al-Haj Hunta.

Udover den irakiske hær og det irakiske flyvevåben havde Anfal-kampagnen deltagelse af Den Republikanske Garde, Mudiriyat al-Istikhbarat al-Askariyeh al-Ameh (den militære efterretningstjeneste), Mudiriyat al-Amn al-Ameh (det generelle sikkerhedsdirektorat, herunder specialenheder af kurdiske agenter kendt som Mafarez Khaseh), Quwat al-Tawara' (hjelpetropper), Jahael al-Difa' al-Watani eller Jahsh, der udførte støtteoperationer, samt Jaysh al-Sha'abi, der er en slags hjemmeforsvar, der varetog bevogtningsopgaver.

Kilder:

Iraq's Crime of Genocide, The Anfal Campaign against the Kurds, Human Rights Watch/Middle East, Yale University Press, 1995.

Izady Mehrdad R.: *The Kurds*, Taylor & Francis, 1992

Karsh, Efrain Karsh og Rautsi, Inari: *Saddam Hussein a Political Biography*, Futura Publications, 1991.

Laizer, Sheri: *Martyrs, Traitors and Patriots – Kurdistan after the Gulf War*, Zed Books Ltd., 1996.

Regional Surveys of the World, The Middle East and North Africa 2000, Europa Publications 2000.

Fra internettet

Salih, Khaled: *Anfal: The Kurdish Genocide in Iraq*, 1995.